

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVAS Y ANUNGIS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de las Cabras, 13, según.
Bussó á la escala.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. . . » 2 »
Extranjer y
Ultramar. . . » 10 l'any.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent.. . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . . 0'20 »

NOTAS BIBLIOGRÁFICAS

L' auca de la Pepa—*Noveleta de barri*, per Joan Pons y Massaveu—Planas 328—Mida 20 x 13 cm.—Barcelona 1893—Estampa «La Renaixensa»—Preu: 3 pessetas.

Com diu son autor, *L' auca de la Pepa* es una noveleta de barri, es á dir, una novela de costums barceloninas del barri de S. Pere, que encare en nostres dias es dels típics de la ciutat.—La vida de vehinat está en aquest llibre retratada de má mostra, y judiquém á *L' auca de la Pepa*, com á producció la mes notable del autor de «Caps y Trevas» «Trescant per las serras» y «La colla del carrer» en quals obras havia ja deixat ben sentat lo nom d' escriptor, colocantse entre 'l dels bons prosistas catalans.

Las cualitats que mes ressaltan en lo llibre del qual parlém, son la naturalitat descriptiva, la senzillesa de exposició, la veritat dels tipos populars que dibuixa, y la hermosor de sentiments que 'ls anima.—Dificil es trobar reunidas totas aquestas cualitats en una obra, y per aixó *L' auca de la Pepa*, va adquirint interés á mida que un avansa en sa lectura, que arriba á mouer lo cor y á dur las llágrimas als ulls en mes d' una ocasió; pero no per lo esgarrifós del argument, que no pot ser mes modest, sino per la forsa natural de las escenas descritas y per que aquells personatjes, son de casa, un los ha vist y conegut, y sos dolors con mouhen, casi podriam dir, per relació d' amistat. A mes lo cuadro popular de la fira de Sant Pere es tan animat, que sa lectura entreté agradablement y admira per lo exacte.

Sobresurten com á figuras de primer terme, las de la Pepa, d' en Lluís, y d' en Manel, totas ellas triadas entre la gent del poble.

La Pepa es una noya jovial de carácter, y sumisa

á la voluntat de la seva mare que es una bona dona, desitjosa de acomodar la noya ab un trevallador honrat que pugui ab desembrás guanyarse la vida, y guiada per tal fal·lera posa 'ls ulls á en Lluís un xicot de totes prendas, que viu costat per costat del pis d' ella y quin bon nom es proverbial en la barriada.

Lluís, es orfe de pares, y te alguns dincons á la caixa de estalvis del carrer de la Ciutat, cuartets apilats ab lo producte del trevall propi. Se dedica á la industria de quinquillaire, y té mans de plata pera la montura de banos, agulletas, arracadas, pintetas de monyo, brassalets y tota mena de adornos femens; la seva trassa es admirable y admirada y las sevas ganas de trevallar que may s' acaban, son mes admiradas y apreciadas encare que sa habilitat extrema.—Los dos joves se coneixen d' anys y 's duhen amistat, pero no amor, pero ¡que hi fa! ja s' estimarán si 's fá lo casament, pensa la mare... y posant fil á l' agulla, en parla á l'un y al altre. Lluís s' hi avé; la Pepa es guapetona, es amiga del trevall, y, ¿qué més pot anar á buscar éll?

Lo casament queda fixat pera dins breu plasso y la felicitat sembla somriurels d' un modo falaguer.

Las vehinas parlan de la boda, y aixó dona lloch á incidents y á un animat cuadro en lo terrat de la casa ahont una tarde hi menjan aplegats una grossa sindria, escena que vá revestida de inimitable color típic.

Al pis de sota cala Pepa hi ha un dispeser, es en Manel, un jove tortosí, estudiant de medicina: las relacions entre ell y la Pepa han estat molt escassas pero la fiblada del amor ha ferit lo cor verge de la noya y lo d' en Manel al mateix temps. Aixó no ho coneix ni la mateixa Pepa, pero s' enadona sa mare, y la renya perque no s'ia ab l' estudiant tant expansiva, estant promesa com está ab en Lluís.

Lo promés sospita algo també, pero la cosa no

arriva à majors, la noya 's reporta. y lo casament s' efectua donant lloch á la descripciò del acte del dinar de boda que té lloch á la fonda del Sabre y al cual están convidats tots los vehins de l' escaleta. La bulla que allí s' arma es deliciosa y pocas descripcions de dinars hem llegit ahont los comensals fossin ant de bulto, tan ben copiats del natural; aquest capítol mereix de veras un sincer aplauso.

En Manel, lo dia del casament de la Pepa, muda de casa y passa á viurer á la d' Emilia, una móssa ide pocas simpatías en lo vehinat y figura secundaria de la novela.

Casada ja, va ser quan la Pepa s' adoná ab pena de que no sentia amor per son marit, y si, per en Manel, pero dona honrada se cenyí al estricto cumplimiento del seu deber, y cap taca ombrejá sa conducta en lo curt temps que durá son matrimoni.

En Lluís compregué lo seu erro de casarse sense que l' amor fos lo principal incentiu de sa unió y bondadós de cor, planyía á la seva esposa, en tant que lo sufriment minava las sevas forsas físicas, torment al que va juntarshi una grossa calma de feyna, durant la cual vá caurer malalt y s' agotaren los recursos guanyats á copia de tantas suadas.

Llavors vá ser quan va poguer apreciar en tot son valor la bondat de la Pepa.

Arrivats en aquest punt de la narració se troban detalls de rica filigrana, com son la deixa dels diners que fa arribar á mans sevas en Manel guardant l' incógnit. La decisió de la Pepa al ferse matutera pera subvenir als gastos de la casa, y de la malaltia que cada día empitjora l' estat de 'n Lluís, las peripicias passadas en l' exercici de tant humillant professió, lo retorn dels diners al sospitar que venen de mans del estudiant y mes que tot, l' idili de las passejadas pel Parch, en una de las quals Lluís prega á sa esposa que al morir ell, prenga per marit al estudiant, jove que denota possehir gran bellesa de sentiments.

La mort acaba ab los dias del desventurat Lluís, y d' una manera fácil, com portat per la má, com se sol dir, vé lo casament del estudiant ab la Pepa marxant aquesta á Benicarló, d' ahont ell es metje, y aixis acaba la novela.

Moltas cosas nos hem deixat pera citar, puig que 'l llibre no té desperdici y 'l recomaném ab entussiasme als nostres llegidors en la seguretat de que han de agrahirnos la recomanació.

La obra pertany al género realista; mes á diferencia d' altres, en ella res repugna, tot es sentit y proba una vegada més, que la vritat es també hermosa acompanyada de la poesia, y 'ns agrada mes, perquè en Pons, ha sabut trobar y posar de manifest la poesia en lo modo de viurer y sentir del poble catalá en las grans ciutats.

Respecte al llenguatge no es pas bellament literari, pero tampoch fora natural que hi parlessin las personas que entran en joch pera narrar la vida de la Pepa. No obstant, una cosa tenim que dir tocant en aquesta part, y es la de que hi han vocables que podrian ben bé cambiarse per altres menos grossos, y que també hi hem trobat veus que si bé son vivas en altres comarcas catalanas, no están pas en ús á Barcelona com á llenguatge popular corrent.--J. B. S.

DOLORAS

distingidas ab Menció en lo

SEPTIM PETIT CONCURS

I

Lema: ¡Humanitat!...

Al agafá 'ls civils un pobret home
d' un crim presumpto autor,
encara que innocent, lo poble 'l tilda
y l' execra ab horror.

Y al portar al patibul un gran lladre,
un monstre, un assesi,
ab plors lo compadeix... ¡Oh humanas cosas,
sempre seréu aixi!.

J. CONANGLA FONTANILLES.

II

(DOS FANATISMES)

D' avens y d' equitat per sas doctrinas,
moguts per la ambició y la intolerancia
mataren á Jesus los Faritzeus:
y avuy, — ¡del mon rasesas peregrinas'...—
en son sant nom vol veure la ignorancia
Progrés y Llibertat, morts á sós peus.

CLAUDI MAS (JORDI MONTSERRAT.)

III

LO MON

No volent una dona abandonar-se
als brassos d' un aymant,
va preferir, lo pá, trista guanyarse
dia y nit trevallant.
Sense sebre 'l motiu, tothom pensava:
—Que ximpleta ha sigut;
ves perque ab aquell jove no 's casava
y hauria ben viscut.
En cambi un altre, que aceptá l' oferta
d' aquell ser deprevat
sens honra ab carretel-la descuberta
passeja pel vehinat.
Y lo mateixa gent que desgraciada
d' aquella mal digué,
diu, boy, clavant at altre una mirada:
—Aquesta ho ha entes bé.

J. T. Y R.

IV

Donzella plir, avuy mare...
¿Per qué t' haig d' estimá encare?

BLANCA NEGRE.

V

¡BONA PAGA!

Un pare puja als fills; los don' carrera,
per dalsí dot trevalla ab gran desfici;
y en sent homes no 'ls mou altre fal lera
que per no manteni 'l durlo al Hospici.

P. FELIS ARTAU.

MA FILLA BONICA

Jo tinch una nena
 de boca petita;
 sas mans, ni 's reparan;
 sos peus, ni trepitjan;
 dauradas sas trenas;
 sos ulls blaus, encisan;
 encanta si parla,
 don' pler quan camina.
 ¡Demunt d' ella 's troban
 las gracias reunidas!
 Vesteix ab molt luxó,
 la moda es sa guía.
 L' enveja n' es ella
 de cuantas la miran.

Si acás voleu veure
 ma filla bonica,
 dilluns á la rambla,
 dimars á la riba,
 dimecres al teatro,
 dijous de visita,
 divendres may falta
 á cá las amigas,
 dissapte á fer compras,
 diumenge á lluhí á missa.

Si 's queda per casa,
 no res l' amohina;
 si plou, té soneta
 y dorm tot lo dia.
 Té qui li fa roba,
 té qui la pentina;
 may entra á la cuyna,
 no cús ni fa mitja;
 la planxá li pesa,
 brodá la capfica.
 No escriu ni fa puntas,
 que escursa la vista;
 llegeix... quan té ganas
 d' está aviat dormida.

L' estiu va á las aigüas
 allá ahont més s' estila,
 á Roda, á la Puda,
 á Caldas ó á Ribas.
 Quan vé Carnestoltas,
 no para ni habita.
 Fa ferse disfressas
 de monjá, d' antigua,
 d' esclava, de lluna,
 d' estrella del día...
 D' un modo, está hermosa;
 d' un altre, divina.

Las horas li corren,
 li volan los dias,
 los mesos li aumentan,
 los anys se li apilan...
 ¡Y está ara plorosa,
 ma filla bonica,
 perque tots los joves
 li saben la vida,
 y cap va á parlarli
 formal de fè lliga,
 y veu que 'l temps passa...
 y no s' enmarida.

CONRAT ROURE.

NOTA ARTISTICA

M

*Retrat a la pluma original
 per P. Vidal Solares*

DE P. VIDAL SOLARES.

LO TREN REAL

¡Quín tráfech y quín desorde se nota en lo primer
 foso de la dreta arreglant la locomotora que ha
 de fer lo tren real!

¡Com la netejan y la empolaynan per qué fassi
 més goig que lo de costum, trayentli la negró cau-
 sada pels gasos que 'l carbó expedeix y escatantli
 la grexó produhida ab l' oli, séu y demés grassa
 ab que pera major lleugeresa se la unta los días que
 ha de funcionar, arrossegant com un mal esperit la
 feixuga cárrega vers á llunyanas estacions! Sem-
 bla una noya que s' ha de aná á casar. Lo pintor re-
 toca la *travessa dels topos* hont hi ha marcat lo núme-
 ro; los llimpiadors posan las bielas com un mirall,
 las rodas y tot lo mohiment; lo fagonista, brunyeix
 los passamants y 'ls daurats, y, després, ab un sar-
 pat de caps xupats ab oli, embarnissa la *camisa* de

la caldera, la tapa de la caixa de fum, etc... mentres lo maquinista va trenant lo cànem pera mudarli las estopadas; y un fuster, guiat pel pintor, col·loca al devant de la xemaneya, un vistós escut de Espanya vorejat per duas banderas barradas ab los colors nacionals.

Desde molt temps que en lo dipòsit de Lleyda no s' havia vist tan tresbals per una cosa semblant.

Lo gefe acaba d' acentuar las sevas primeras disposicions á fi y efecte que la máquina al sortir fora la *placa giratoria*, sigui l' encant y l' orgull del personal que presideix; lo telégrafo no para de funcionar remetent ordres al esmentat gefe, totas ellas encaminadas al millor servey en la tracció del tren real.

Mentres los operaris engalanan á la locomotora convertint lo seu aspecte feréstech en lo d' un objecte d' adorno, en Morell, lo maquinista, va pensant en la gratificació que la reyna, terminat lo viatge, li donará; per que éll se recorda bé... y se 'n alaba ab molt orgull que, quan va vení 'l Amadeo, aquell

monarca tant ponderat per tots los pobres per la seva senzillesa, humiltat y, si val lo dirho, *democràcia*, encara 'l tren no havia parat en l' andén de Barcelona, Sa Magestat en persona va presentárseli á la máquina y ab una ingenuitat maravéllosa, va entregarli un paper de vint duros y un altre de deu, per éll y 'l fagonista, respectivament

Aixó, si, sempre ho diu:

—Lo qu' es Amadeo ja podia quedar ben satisfet, perque durant lo trajecte vaig dur una marxa molt seguideta... ¡Ni una estravada va havé de sofrir!... ¡M' h' vaig mirar de sério!

*
* *

La máquina está arreglada del tot y en disposició de comensar la tasca, ¡Quín goig que fá y ab quína satisfacció se la contempla en Morell bo y engrasant ab lo *setrill* las bielas motors y 'ls *coixinets* de las mateixas!

De segú que quan va casarse no va causarli tanta

CATALUNYA PINTORESCA

AVIÀ.— Célebre iglesia y rectoria ahont fóa fet presoner lo comte Carlos d' Espanya.

alegría, la simpática y aixerida de la seva muller que de mal nom tothom li diu la Pigada:

—Ah, saláu— esclamá tot de cop. —Si la Reyna véu la meva máquina, de segú que no voldrá anar dintre 'l seu encoixinat y daurat vagó, sinó que deixarà totas aquellas comoditats, per venir al costat meu, á la devantera, pera contemplar lo nostre *salterós* treball y la vía que, ab la velocitat del pensament nos empassarém.

Apa, apa, Ramón— diu al fagonista que segueix repassant los passamants:

—Veyam si t' hi quadrarás.

—¿Qué us ne sembla?

—Bé, home; molt bé.

—Mira l' *escut*. Eh, fa molta tropa?..

Vés al magatzém á buscé una mica de séu... cosa d' un parell de kilos, perque si se 'ns acalentavan

los cilindros no 'ns trobessim en un compromís.

—Voy, *volando*.

—Alsa qu' es nostra. No te entretingis.

*
* *

De dalt á baix y de baix á dalt, en Morell no para de revisar la seva máquina ab una minuciositat y zel dignes d' imitació, mentres va taratlejant la marxa real, la qu' es interrompuda pel seu colega Durán, quí, malhumorat y ab accent bastant brusco, profereix:

—Sembla que estás molt alegre, Morell. ¿Que esper qué has de *fer* aquest ditxós tren real?

—Hola, noy. Si; per xó mateix.

—¡No te 'n donas vergonya! Un republicá no ha de sentir alegría per una ximplesa com aquesta. ¡Los Reys! los Reys!...

Jo també ho estaria de content de férloshi 'l tren, mentres los pogués dú á un punt d' hont no haguesen de tornar mes...

—¡Qu' ets fiero!

—L' altre dia vaig *fer* un especial de llicenciats...

—¿De presiri?

—¡No, home, no; del exércit! Alló sí que 'm va agradá; pro los Reys... Soch republicá del cap fins als peus y no faig com tu. ¿Ho sents?

—Si algun d' aquets personatjes t' hagués donat, com á mí, una propineta de vint duros, també 'l portarias á gust y fins ne tindrias un orgull.

—Pels vint duros.

—Y, donchs? no ho sé, pobre gent. Déixala estar la política, qu' es un romanso y una enganyifa. Procura per *positius* y lo demés son trons.

--Vaya, ves, que no 'm convencerás...

¡Tant de bo que descarrilessi!

—¡Ah, mal cor! La passió te fa dir tots aquets disbarats. Escolta: Y si ara jo 'm posés mal y no po-

gués emprendre 'l treball, ¿qué farías si 'l gefe te manava qué ocupessis lo meu lloch?

—Qué faría?... ¡Primer presentaría la dimissió!

—Cá; no 't crech pas.

—Vaya, alanta.

—¡Quin propagandista!

—¿Qué teniu, qué teniu?—pregunta lo fogonista que torna del magatzém ab los dos kilos de séu.

—Rés, home, rés. Que en Durán me busca 'l cos, y...

—Per qué?

—Per que fem lo tren real.

—Com que n' estás tan gelós. ¡Quin fástich!

De sopte se presenta lo fogoner de depósit y ab molta pressa dona las últimas ordes á en Morell.

—Apa, somi, que ja ha sortit de Raymat.

Demana la *placa*.

Lo maquinista acte seguit toca las tres pitadas de reglament pera treure la locomotora del *fosso* y posarse á la *piqueta* en disposició del servey de explotació

CATALUNYA PINTORESCA

BERGA.—Vista de la població

Al cap d' uns quinze minuts arriba al andén de Lleydá lo tren que dú la reyna ab la seva cort, quins altíssims personatjes son rebuts ab vítors y músicas per una espessa munió de curiosos, polítichs y element oficial, civil y militar.

Desenganxan la máquina que haremocat dit tren desde Saragossa y la rellevan ab la de en Morell, pera continuar la expedició fins á Barcelona.

Durant los vint minuts de parada y mentres la reyna ab lo seu regi acompanyament reb á las autoritats, en Morell no mes fá que llimpiar los passamants y treure la mica de tël que s'haji posat damunt la caldera; ensemps lo fogonista va *picant* los pans de carbó y ruixantlos porque ab la velocitat no escampí polsina.

Per fi lo gefe de estació dona la sortida. Un altre gefe, lo de maquinistas, puja á la máquina, y en Mo-

rell ab quin cuidado y parsimonia se posa á *pitá*; ab quin refilet mes armoniós anuncia que va á embestir la distancia que 'l separa de la ciutat comtal. Ni un *flautí* lo mes *carregat* de nota no faría aquell refinament tan melodiós ab lo seu instrument musical, com éll ab lo pito d' hont s' esquitlla ab un brunzir aixordador, lo comprimit vapor de la caldera, boy obrint lo regulador d' un modo gradual per no donar cap estrebada, y las *purgas*, rondinant llensan com un polvorisador una continua glopada d' aygua y la xemeneya escampa negres plomalls de fum acuós, y en l' andén ressonan los ecos de la marxa real, los vítors y los aplausos barrejats ab los crits estridents de la brivalla, ensemps que tothom fá voleyar una espessó de mocadors com un esbart de colomas blancas en senyal de despedida als regis passatjers, que van desapareixent... desapareixent fins á per-

dres de vista; y en lo depòsit, ab la ràbia del fanatisme per un ideal, en Durán, ab tó reconcentrat exclama:

—¡¡Tant de bó, que descarrilessin!!—

IGNASI IGLESIAS.

VILASSAR DE MAR.—Fa una temporadeta que tenim lo gust d' aplaudir en aquesta població, part de la companyia del teatro Fomea, de Barcelona.

Diumenge posaren en escena, en lo teatro Circo Vilassanès lo preciós drama en tres actes, de D. Josep Got y Anguera, *L' Esclau*, que fou representat admirablement per las Sras. Clemente, (Pilar y Adela) y 'ls senyors Martí, Riba, Soler, Santolaria, Fernádez y Gumá.

Se representá per fi de festa, la xistosa pessa *Nit d' aygua*, distingintse tots quants hi prengueren part.

Per la primera de ditas funcions, va estrenarse un bonich mobiliari degut al acreditat atrecista, Sr. Dort.

S. B. R.

TARRASSA.—Ultimament s' han posat en escena per la companyia Borrás, las pessas catalanas *Cartilaginalgia*, *St, senyors* (monòlech) y *L' amor es ego*, com també alguna de castellana, repointse á més, las obras *Barba Roja* y *La Dolores*.

Los desempenyos bastant bons.

Dissapte últim se feu concie al públich tarrassench lo bonich drama catalá, *Hidro-mel*, lo desempenyo sorí magistral per part del Sr. Borrás, distingintshi la senyora Llorente y algunas parts; pero estigueren pessimas las secundarias.

Los aficionados del «Ateneo Tarrassench», posaren en la nit del diumenge un drama castellá.

R. LL.

SITJES.—Diumenge passat, dia 6, posá en escena la companyia d' aficionats del «Retiro», la sarsuela catalana, de costums populars, *La Festa del barri*, que va esser representada ab la propietat que son argument requereix: los coros y 'ls aficionados que hi prengueren part, varen sortir ayrosament y obtingueren moltíssims aplausos. Després se posá en escena la bonica pessa *Gos y gat* que també sigué ben executada y molt aplaudida.

J. S. T.

BLANES.—Los dias 5 y 6 del corrent, se posaren en escena en lo teatro «Recreo» varias sarsuelas, haventse aumentat ab algunas parts mes, la companyia que actua en dit teatro. Molt escassa concurrencia.

Uns quants joves aficionats de aquesta vila ajudats de uns quants de forasters, están ensajant en lo teatro «Principal» instalat en lo local del «Centro Republicano Blandense» alguna sarsuela pera representar un dia de aquets, prenenthi part varias senyoretas de Girona y de aquesta, com á core y parts principals.

Deplorém que sent tots catalans, no se recordin mes de la parla catalana. Potser fa mes senyor.

J. A. B.

VILANOVA Y GELTRÚ.—Lo dia 5 del present, festa major de nostra vila, se posá en escena en lo «Tivoli Vilanoví» la tragi comedia de D. Frederich Soler *Or*, havent obtingut per la companyia Simó un regular desempenyo, y lo juguet *La Nena*, en que tant se distingeix la de set anys Mercè Daroqui.

Diumenge, 30 del passat Jutiol, s' estrená la comedia catalana *Rey absolut* original de D. Joseph Vidal y Bertran, que si bé ofereix bonas disposicions pera la escena no lográ de cap manera entusiasmar als espectadors.

La circunstancia de ser fill de Vilanova l' autor de dita producció, feu que 'l teatro 's vegès més concorregut de lo regular, desitjosos los espectadors d' aplaudir á un compatrici, que fou cridat ab insistencia á la escena al finalisar la representació.

P. P.

CANTAR

Las flors tenen sas aromas,
y sos encants las arbredas,
y la nena que jo estimo
te un dot de vint mil pessetas.

M. PLANAS Y PUNTI.

—¿Vol que li porti, senyora?
—¿Quánt me 'n farias pagar?
—Dos pessetas, unas botas
y un tallet de massapá.

TEATROS LOCALES

TIVOLI.—*El Husar*, es una producció que 's fa simpática desde 'l primer moment. La viva de colors que domina l' escena al aixecarse 'l teló, plera d' husars, quin virolat trajo predisposa á veurer una producció entretinguda, que ho resulta per son argument; si be descurdat en algun punt, plé de situacions cómicas ben trovadas.

La música, qu' es abundant en lo primer acte y un xieh escassa en lo segon, s' amotilla al género. Lo millor número es un pas doble del segon acte.

La interpretació esmeradissima, desempenyant ab molt acert deliciosos tipos las Srtas. Pretel y Ferrero y los Srs. Banquells, Pinedo, Guardia y Gamero.

Dihent que aquesta obra es la més ben ensopogada de la present temporada, vol dir que hi ha *Húsar* per días.

NOVETATS.—Ha debutat una companyia dirigida per lo Sr. Espantaleon, de la que forma com á primer element la Concha Martinez.

Com si diguessim Aquest teatro ha entrat en lo ple domini del ¡Ole, ya!

La companyia es fluixa de debó, y si la célebre (?) Martínez ha de donar variació al espectacle, está fresch l' espectador que tal cosa hi busqui.

Perque 'l repertori d' aquesta senyora es molt variat. Dilluns, *Caramelo*; dimars, *Ca amelo*; dimecres, *Caramelo*, y aixís tota la setmana. La veritat es que passat d' aixó no pot arriscar-se á gran cosa més.

Y com que, *sempre vols amarg* in preveyém la próxima agonia del 'Ole, ya!

ELDORADO.—Ha terminat la sèrie de representacions de ópera.

S' anuncia lo divertit espectacle *Un viaje á Suiza*, que tants bons recorts deixaren sas representacions anys arrera.

CALVO-VICO.—Continúan los plens, y la companyia segueix també esmerantse pera dar varietat a's espectacles. Ultimament ha debutat lo Sr. Castillo, actor conegut ventatjosament per nostre públich.

Lo debut de *La bella chiquita* ha tingut d' aplassarse pera Setembre próxim.

CIRCO ECUESTRE —La pantomima *Le petit chaperon de Montrouge*, com si diguessim *Lo ratoll de casa*, ha obtingut bon éxit. Te dos condicions recomanables; *no hay tiros*, que diu lo cartell, y fa riurer molt. Aixó últim no ho diu lo cartell; ho demostra la gent.

Váginla á veurec aviat perque s' anuncia la de *Don Joan de Serrallonga*.

LABRUGERA.

Portat per la fantasia
se forja visions molt gratas,
y es tan bell lo que somnia...
que ni 'l despertan las ratas.

NOVAS

Lo folletí d' aquest número, sisé del drama *Las joyas de la Roser*, correspón á las planas 41 á la 48. Ab los quatre números següents acabarà la publicació d' aquesta obra.

Secundant lo favor creixent que 'l públich nos dispensa, desde 'l present número comensém á publicar grabats reproduccions directas de vistas en que podrá apreciarse tot cuant de bell y artístich se troba dins Catalunya.

En lo próxim número publicarém las bases pera la celebraeió del Séptim Petit Concurs.

Fem present que las papeletas del joch de *Pensadas* que 's rebín després del dimars próxim, no entrarán en sort.

Las composicions rebudas fins al día 5 del corrent en lo certamen obert pel Centre Catalá Vilafranquí, ascendien al número de 79.

A París s' ha constituhit una important Associació Felibre-Regionalista quin pograma es lo següent:
«Primer, unir per medi de vínculs felibrians, á tots los francesos de rassa y llengua d' Oc que desitjan conservar sa llengua y son territori.

Segón, usar en totas sas reunions la parla de

Llenguadoc y propagar per París la lectura d' obras escritas en aquella llengua.

Tercer, estudiar la historia, l' art, la literatura, las tradicions, los cants populars y las obras musicals del territori meridional.

Quart, posarse al servey y protecció dels interesos intelectuals, morals, económichs y socials de la rassa d' Oc.

Quint, continuar fomentant y ajudant per tots los medis que puguin trobarse á París, lo mohiment regionalista que 's nota á Fransa y fora d' ella »

Lo programa no pot sernos més simpátich y desde aquí enviém nostre aplauso á l' Associació que defensa una bandera tant semblant á la nostra.

En la nova societat recreativa «Roger de Lluria», lo prop-passat diumenge devant de numerosa y distingida concurrencia, se posá en escena la bonica pessa catalana en un acte, *Tot per las donas*, que obtingué molt acertada execució. Hi prengueren part las senyoretas Aixelá (M. y R.) y los senyors Palumé (M.), Borrás, Farrés, Rocafort y Palumé (J.)

En sessió general del día 5 del corrent, la Junta Directiva del «Círculo Literario» d' aquesta ciutat, quedá constituida, pel próxim exercici académich de 1893 á 94, baix la següent forma:

President, D. Salvador Carrera; Vis-President, D. Joseph Reig y Vilardell; Secretari, D. Joaquim Ayné Rabell; Vis-Secretari, D. Lluís Millá; Trosorer, D. Cassimir Ribó; Contador, D. S. Baró; Bibliotecari, D. Joseph Barbany; Vocal 1.er D. Pau Isart y Vocal 2.^{on} D. Antoni Saltiveri.

LA VIUDA REINCIDENT

Fins m' hi anunciat al diari
mes de sis mesos seguits,
y no 'm vol ni un perdulari...
¡jo qu' hi tingat tants marits!

XARADA

Proposició es ma primera.
Proposició es ma segona.
Nota musical tercera
y lo total nom de dona.

JOSEPH GRAU LLANES.

TARJETAS

I

 ADELA SILLERO
 LLORET

Formar el nom de tres comedias catalanas.

R. MUNTANÉ.

II

J. S. SOLER Y ADELA ROSA

Formar ab aquestas lletres lo titol de un drama catalá.

B. RUJACA.

III

S. LEA JORDA Y SOLER
ARS

Formar ab aquestas lletres lo nom de un drama catalá.

FRANCISCO CABELLA Y VILAR.

IV

DOLORS RAJA SALESEY

Formar ab aquestas lletres lo titol de una obra dramática catalana

JOSEPH GRAU LLANES.

GEROGLIFICH DRAMATICH
TERRA

O R

JOAN NAVARRO.

Las soluciones en lo número próxim.

AVIS

Tots quants envihin las solucions de tots los Enigmas de aquest número tindrán de regalo una obra dramática, per lo qual s' estableixen las següents condicions: s' admeterán las solucions desde la sortida del número fins á las cinch de la tarde del dilluns próxim. Cada *plech*, contenint ditas solucions, se li donarà lo número de orde de sa presentació. A las set de la tarde de dit dilluns se verificará un sorteig y lo *plech* qual número resulti premiat, aquell haurá obtingut lo premi.

Cada *plech* deu anar acompanyat de unas cubertas d' aquest número. Los *plechs* deuen depositarse en lo bussó del periódich.

Soluciones als Enigmas insertats en lo núm. 78

Xarada I—An-do-la.

II—L'a-dó.

Tarjeta 1—La mosca al nas.

» 2—Lo gat de mar - Cor de roure.

Mudansa—Pau-peu.

Geroglifich—Pei banyons las cadiras.

Varen presentarse 4 *plechs* baix l' ordre següent:

1—Cap de pa; 2, B. Rujaca; 3. B. Gelpi; 4 P. Rcvellas.

Correspongué la sort á B. Gelpi, *plech* número 3.
La Correspondencia en lo número próxim.
PENSADAS

Premiadas ab 30 pessetas

ÚLTIMA INSERCIÓ

La gracia principal d' aquest joch consisteix en treure la rifa sense gastar diners y ab lo número que mes agradi, ja que se 'l fa un mateix.

En un *sobre* perfectament tancat y lacrat hi ha una papeleta ab una cantitat.

¿Quin número es? Aixó es lo que 's té d' acertar.

Aquesta es la pensada.

En la quarta plana de las cubertas, hi ha una papeleta pera aquest objete. Pensan un número, li escriuhen y ja poden depositarla en lo bussó del periódich.

¿Qué á l' endemá, ó al cap de poch rato, creuhen que 'l número enviat no es lo de la sort! No s' apurin, tot s' adoba; van á veurer si encara quedan números y repeteixen la operació tantas vegadas com vulguin. Totas las apeletas entran en sort.

Ja ho veuhen. La operació es senzillissima.

Perque aquesta vegada vagin mes segurs, els confiarém lo miler á que correspon lo número tancat. Es un cinch mil.

Sapiguent aixó ja tenen un deu per cent d' adelantat.

Aquesta operació pot repetir-se per última vegada ab lo número present. En lo de dissapte vinent publicarem lo número de la sort y tots los que haurán obtingut premi.

PRIMER PREMI: 30 RALS

al primer que acerti lo número tancat.

DOS PREMIS: 10 RALS

á cada un dels dos números que s' aproximín mes al número exacte.

CINCH PREMIS: 4 RALS

á cada un dels cinch números que segueixen en aproximació.

VINTICINCH PREMIS: 2 RALS

á cada un dels vinticinch números que segueixen en aproximació.

Quinas caritatats encara que se sumin ab los dits donan un total de 120 RALS, cantitat molt decent avuy que son poch los que donguin res de profit.

Lo *sobre* ó *plech* que tanca lo número que deu acertarse, se troba en aquesta Administració á disposició del que vulgui veurel y ferhi las contrasenyas que tingui per convenient.

En cas de que mes d' un acertés lo número exacte, lo que arrivi segon se 'r emportará los dos segons premis y lo tercer los cinch tercercs.

Omplin forsas papeletas y envihenlas aviat. A veurer si s' emportan los trenta tres premis.

Per ara los números que han tingut més aficionats son lo 5000, lo 5555 y lo 5999 n' hi ha un cove plé. Lo que 'ls participém pel seu govern.

AVIS

Per més que sia cosa molt natural, formularem resposta á causa de peticions que se 'ns han fet per alguns dels que prenen part en lo joch de *Pensadas* referent á si hi hauria inconvenient en cas de veurers favorecuts per alguna sort, en cobrarla ab obras anunciadas en las cubertas y no ab metálich

Com ja dihém, lo natural es que á roséltres tan nos es pagar en una forma com en l' altra; tot es cosa que te son valor.